

אחר כך העכברה הכינה תה ונתנה
למר צפרדע צלחת זבובים טריים. הם
טעמו לו מאוד.

אחרי תה אמר מר צפרדע "הגיע זמן
שאחזור הביתה. היה לי מאוד נעים
אצלך. הייתי שמח אילו ביקרת אצלי.
אולי תבואי אתי עכשיו?"
"לא, תודה" ענתה העכברה "לא אוכל
לבקר בביתך. אתה גר על בול עץ

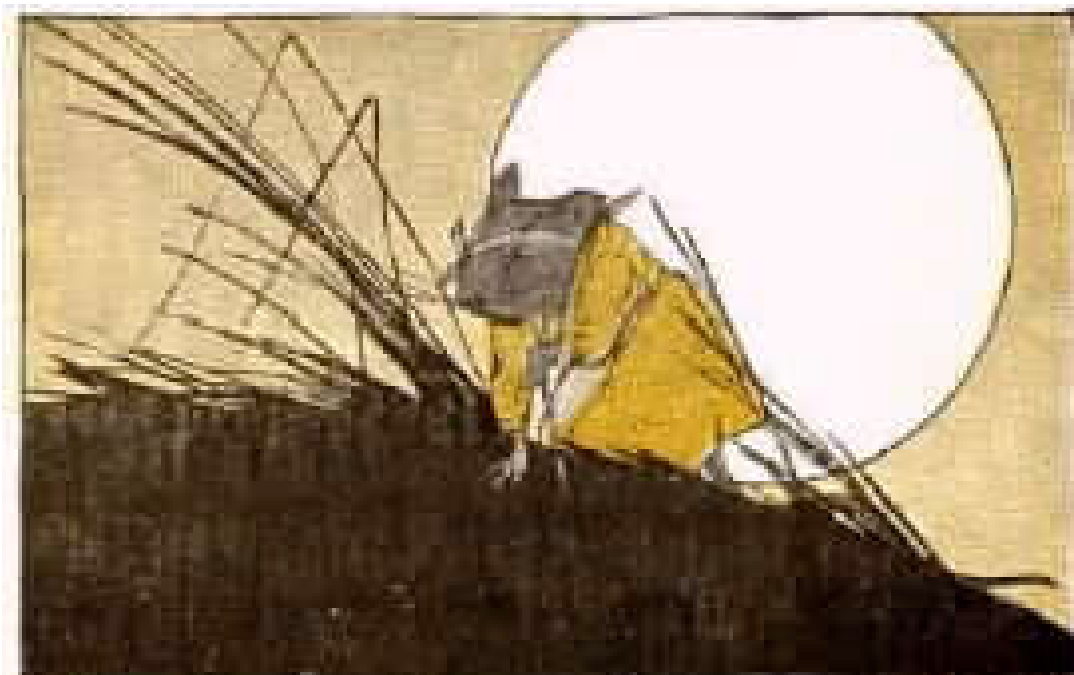
עכברת שדה ומר צפרדע

עכברת שדה גרה באחו. לא רחוק
משם בבריכה גר מר צפרדע.
יום אחד הזמינה עכברת השדה את
מר צפרדע לביתה. מר צפרדע בא
למחרת והביא אתו את הבנג'ו שלו.
הוא ניגן ושר שירים ועכברת השדה
רקדה.

בתוך הבריכה. אני לא אוהבת
לשחות."
"אינך צריכה לשחות" אמר מר צפרדע
"יש לי כאן חתיכת עשב חזק. אקשור
את רגליך לרגלי ואגרור אותך כמו
סירה, בזמן שאשחה."
"טוב" אמרה העכברה.
מר צפרדע לקח עשב, וקשר את
עכברת השדה אל רגלו.
"כשאומר שלוש תהי מוכנה לקפוץ"
אמר " אחת.. שתיים.. שלוש!"
הם קפצו רחוק כמה שרק יכלו ונחתו
בבריכה עם "ספלש!" גדול.
עכברת השדה פחדה מאוד. "אנא
תחזיר אותי!" היא קראה "קח אותי
לקן שלי שם בין העשבים גבוהים. אנא
מר צפרדע. אני מפחדת מאוד ואני לא
אוהבת לשחות."

מר צפרדע רק צחק. "אל תפחדי" אמר
לה "אני דואג לך."

העכברה משכה למעלה ומר צפרדע
השובב משך למטה. אבל העכברה
היתה חזקה מאוד.

מר עיט עבר מעל הבריכה. הוא ראה
את הצפרדע ואת העכבר ביחד במים.
"אתפוס את מר צפרדע לארוחת
הערב שלי" חשב מר עיט.

הוא עף למטה ותפס את מר צפרדע
בצוואר.

העכברה משכה חזק ובסוף הצליחה
לקרוע את עלה העשב ונפלה על
הארץ.

"וי לי!" היא צלעה חזרה הביתה "לא
אלך אף פעם לבקר את מר צפרדע
בביתו" אמרה.

ולא עשתה זאת כבר אף פעם.